

SILVIA URSACHE-BREGA

BASMELE BUNICĂI SIGA



GHIDUȘEL SI GHIDUȘICA ÎN ÎMPĂRĂȚIA PRINȚULUI TRIFOI

• RITUALUL MAGIC	4
• ÎMPĂRĂȚIA TRIFOIȘTEA MAGICĂ	13
• FETIȚA DIN FLOAREA DE TRANDAFIR	21
• ÎNTÂLNIREA CU PRINȚUL TRIFOI	28
• COMOARA MUNTELUI DE CLEȘTAR	32
• LA CURTEA PRINȚULUI ZĂPEZILOR	43
• ÎNTOARCEREA LA PALATUL PRINȚULUI TRIFOI	51
• LAPTELE DE PASĂRE	55
• DRUMUL SPRE CASĂ	62

CUM A FOST FURAT MOȘ CRĂCIUN

• AJUNUL ANULUI NOU.....	78
• ÎN OSPETE LA ZÂNA ÎNALTURILOR	88
• TĂRÂMUL ARMONIEI DIVINE	93
• ZÂNA ADÂNCURILOR	101
• ÎMPĂRĂȚIA GHETELOR DESPERECHEATE	107
• SALVAREA LUI MOȘ CRĂCIUN	112

PERIPEȚIILE DIN VACANȚA MARE

• LA BUNICA LA ȚARĂ	120
• LEGENDA FLORII-SOARELUI	126
• POARTA SPRE ALT TARÂM	131
• ÎMPĂRATUL CU COLOANĂ PE CAP	136
• ORAȘUL COPILĂRIEI VEȘNICE	139
• PĂIANJENUL UCIGAȘ	144



RITUALUL MAGIC

In sfârșit a venit și mult așteptata vacanță de vară. Cei doi frați gemeni, Ghidușel și Ghidușica, nu mai puteau de bucurie. Erau sătui până peste cap de școală: lecții, meditații, ocupații, sculat devreme, purtare exemplară...

– Ura! Trăiască vacanța, trăiască libertatea! strigau copiii îmbrățișându-se și topăind vesel. Ghiozdanele cu cărți și rechizite școlare au fost aruncate în cele mai îndepărtate colțuri, iar uniformele – vârate în fundul dulapului.

– Unde-i deșteptătorul că vreau să-l bag sub pat! exclamă inimos Ghidușel, învârtindu-se ca un titirez prin casă.

– Calmează-te, deșteptătorul nu-i vinovat cu nimic, el își îndeplinește funcția. Mama îl programa să sune în fiecare zi la 6:30! Încearca Ghidușica să-și liniștească frățiorul.

– Oricum vreau să mă răzbun pe el! insista supărat băiatul. Chiar dacă mama îl punea să sune, ar fi putut s-o facă un pic mai delicat. Nouă luni la rând m-a scos din minți cu zornăitul lui!

– Dă-l încolo de deșteptător! Hai mai bine să ne jucăm de-a cavaleria! Uite ce cal de lemn drăguț ne-a adus ieri tata. Vrei să-l încercăm?

– Eu nu vreau să merg călare pe cal, vreau să călăresc un unicorn! continua să facă mofturi Ghidușel, care în prima zi de vacanță probabil se sculase din pat cu piciorul stâng.

– Păi noi n-avem unicorn! rosti cu regret Ghidușica.

– Mare treabă! Putem preface căluțul nostru într-un unicorn adevărat! Trebuie doar să-i înțelegem un corn ascuțit în frunte! zise entuziasmat băiatul, care în orice situație găsea soluții simple, dar ingenioase.

– Și de unde putem lua astfel de coarne? La magazin nu se vând! Din câte știu, unicornul e o ființă magică! zise mirată Ghidușica.

– Nu-i neapărat să avem un corn adevărat. E suficient să facem unul dintr-o



coală de hârtie și să i-l înțelegem căluțului de lemn în frunte! Important e să gândim constructiv, puterea gândului face minuni! Unde-s foarfecele și cleiul? o întrebă băiatul pe sora sa, terminându-și tirada filosofică cu degetul arătător de la mâna dreaptă ridicat în sus.

Când cornul fu gata, copiii i l-au prins căluțului în frunte și tot atunci au urcat călare pe el.

– Ține-te bine, dragă surioară, unicornul nostru o va lua la galop! exclamă entuziasmat Ghidușel.

– Și încotro ne pornim? întrebă Ghidușica.

– Spre Tărâmul Viselor. Închide ochii și pune-ți o dorință.

Până seara târziu copiii s-au jucat de-a toate jocurile posibile: au zburat printre stele, s-au legănat pe curcubeu, au călărit zebre dungate, au alergat printre nurașii zburdalnici, au cules flori minunate și cireșe coapte din Grădina Miracolelor, care se află hăt departe, tocmai în Țara Viselor. Obosind



de atâta zbenguială, frățiorii s-au culcat să se odihnească pe un nou raș pufos.

– Ghidușica, tu pari o o zână! Uite, ți-a crescut și o pereche de aripi!

– Iar tu, frățioare, semeni cu un Făt-Frumos! A rămas doar să te bați cu vreo urgie de zmeu și să ieși învingător în această luptă crâncenă! îi răspunse pe același ton jucăuș fetița.

Moleșiți și obosiți, pe copii în scurt timp i-a furat somnul. Seara, când mama s-a întors de la serviciu, îi găsi dormind duși pe o saltea gonflabilă în mijlocul sufrageriei. Îi dezbracă, îi sărută pe frunte și îi culcă în pătucurile lor.

Astfel trecu o săptămână de vacanță. Frățiorii se distrau de minune, călătorind prin lumi virtuale și scornind fel de fel de peripeții vesele.

– Gata, m-am săturat de aventurile acestea imagine! Vreau să pornesc într-o călătorie adevărată! exclamă într-o bună zi Ghidușica, bătând mofturos din picior.

– Și cum ai de gând s-o faci? întrebă intrigat Ghidușel.



– Cu ajutorul magiei, desigur. Ai văzut în dulapul bunicăi o carte cu titlul *CARTEA MAGIEI ALBE*? Eu am răsfoit-o cu câteva zile în urmă și am dat de un capitol intitulat *CĂLĂTORII PRIN LUMI PARALELE*. Îți închipui, fără bilet și fără cheltuieli de drum, poți călători oriunde!

– Super! Și ce trebuie să facem pentru aceasta? Hai să luăm cartea din camera bunicăi și să vedem! se aprinse imediat de idee băiatul.

– Uită! Bunica a ascuns cartea, presupunând că noi ne vom interesa de ea în timp ce părinții sunt la serviciu, iar noi avem vacanță.

– Și acum ce ne facem? exclamă cu tristețe în glas Ghidușel.

– N-aș fi eu sora ta, Ghidușica, dacă nu m-aș fi priceput să copiez acea rețetă magică în carnetelul meu de notițe.

– Ești ingenioasă, soro! Știi de ce avem nevoie?

– Pentru a ne teleporta în alte dimensiuni trebuie să bem un elixir miraculos. Eu știu cum să-l prepar.

– Îmi spui și mie? Sunt atât de curios să aflu!

Ghidușica, fără a mai aștepta rugată, scoase dintr-un sertar un carnet mare, de culoare roșie, și citi:

„Cum se prepară *elixirul magic*. Pentru a obține această licoare care te poate teleporta în orice lume dorești, sunt necesare următoarele:

1. Cinci perle de mare (sau de râu).
2. Trei nasturi de la pantalonii unui moș de 99 de ani (sau a unei babe, de la rochia ei de mireasă).
3. O sticlă de 100 de mililitri cu lacrimile unei fetițe năzuroase de 7-8 ani (dar nu mai mult de 10).
4. O broască râioasă vie (se poate și una moartă sau pielea unei reptile oarecare. Dacă nu aveți la îndemână o piele de broască, înlocuiți-o cu trei gândaci roșcați de bucătărie).
5. Borș acru (5-10 litri, de 9 zile).

Așteptați prima noapte cu lună plină. La miezul nopții, când toată lumea doarme, luați un ceaun afumat și umpleți-l cu borșul cel acru. Puneți-l la foc încet și când dă în clocot, aruncați în el cei trei nasturi, perlele măcinate, pielea de broască râioasă, iar la urmă turnați câte o picătură lacrimile de față mofturoasă, mestecând neîncetat cu o lingură de lemn. Din momentul când a dat în clocot borșul din ceaun, pronunțați de trei ori vraja:

– Turudumbra, surumumbra, culurumbra!

**Vă invoc, ieșiți din umbră,
Magi puternici, șapte frați,
Și-n (.....) mă strămutați!**

Remarcă: în locul punctelor numiți locul unde vreți să ajungeți. Vraja este valabilă doar pentru galaxia noastră (Calea Laptelui), nu veți putea fi teleportați în alte galaxii”.

– Wow! Ești extraordinară! De ce nu mi-ai spus secretul până acum? Avem nevoie de vreo câteva zile ca să putem găsi componentele necesare! zise entuziasmat băiatul.

– Nu-ți face griji, frățioare! Eu am pregătit totul, îi răspunse Ghidușica, trăgând de sub pat o cutie voluminoasă și scoțând din ea lucrurile adunate cu grijă din timp. Ceaunul și nasturii i-am luat de la bunica. Ea încă n-are 99 de ani, dar cred că va merge. Perlele le-am scos din salba mamei, nu știu dacă sunt de mare ori de râu. Iată și gândacii de bucătărie, căci broaște n-am găsit.

